

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ROBIJN

Toneelstuk in twee bedrijven

door

ROGER DEFORCE

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1987

(N° 1111)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1987 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N A G E S.   (5 Dames - 4 Heren)

VADER KAMIEL: veldwachter, ongeveer 63 jaar

MOEDER MARTHA.

Hun kinderen.

ROBRECHT: oudste zoon, gehuwd met

LEEN

PATRICK: gehuwd met

KATRIEN

HEIDI: dochter van Robrecht en Leen.

TRUI

REMIE

Het verhaal speelt zich af op het "robijnen" huwelijksfeest (= 40 jaar) van Kamiel en Martha. De huiskamer is eenvoudig gemeubileerd; er staan wel wat meer bijzettafeltjes dan normaal. Achteraan geeft een deur toegang tot de inkom. Links tot de keuken. Aan de rechterkant is een groot schuifraam, waarachter zich de tuin bevindt.

E E R S T E B E D R I J F.

Eerste tafereel.

Vader Kamiel zit de krant te lezen bij het ontbijt. Moeder Martha loopt wat zenuwachtig rond, en kijkt af en toe zuchtend naar vader, die in de krant verdiept zit.

MA: Staat er veel nieuws in ? (Va reageert met schouderophalen en onverstaanbaar gemompel) " Oh ? Het is toch niet erg ?" (gemompel van Va)

Je moet niet alles geloven wat ze in de krant schrijven. (gemompel) Smaakt het ? (gemompel) (Oma windt zich op) "Kamiel ! Wil je asjeblief die krant neerleggen ?

VA: (verwonderd) Waarom ?

MA: Hoe kan je dat toch: lezen en eten op hetzelfde moment ?

VA: Oh, dat is niet moeilijk. Met mijn een oog lees ik, en met m'n ander eet ik.

MA: (buigt zich voorover en bekijkt hem kritisch) Met welk oog eet jij ? Oh, ik zie het al. Met je linker !

VA: (verwonderd) Hoe weet jij dat ?

MA: Er zit nog een kruimel in je ooghoek. (ze maakt zijn ooghoek zuiver)

VA: (neemt haar hand vast, beetje verliefd) Aan jouw oog ont-snapt niets, nietwaar ?

MA: (kijkt hem peinzend aan) Gelukkig maar.... anders had ik jou niet gevonden.

VA: (glimlachend) Je herinnert het je nog ?

MA: Alsof het gisteren was.... Ik had je er onmiddellijk uitge-pikt. Je was net een muurbloempje.

VA: (grinnikend) Ja, dansen was mijn regel niet..... Maar toen ik jou zag, dan was ik niet meer te houden, hé ?

MA: Ja, dat is waar.....(mijmert) Mens, wat was ik moe 's ande-rendaags....

Ik kon in mijn schoenen niet meer, zo gezwollen waren mijn voeten !

VA: Ik heb er niet naast getrapt, nietwaar ?

MA: Neen, ik moet toegeven dat je onmiddellijk mijn zwak punt

had gevonden.

VA: Bij jou was het ook direkt raak, niet ?

MA: (nuchter, kijkt naar haar voeten) Dat kan je wel zeggen, ja ! Je kon het verschil niet meer zien tussen mijn grote en mijn kleine teen..... (zucht) Enfin, ze hebben tijd gehad en te recupereren....

VA: Veertig jaar, meisje.....

MA: (beetje getroffen) Het is lang geleden dat je me 'meisje' noemde.

VA: Op zo'n dag komen die zotte kuren weer opnieuw naar boven

MA: Je moet niet jong zijn om zotte kuren uit te halen.....
(wordt ernstig)

Grote kinderen brengen meer mizerie dan kleine....

VA: (opbeurend) Zet dat uit je hoofd, moeder. Vandaag vieren we ons "robijnen" huwelijksjubileum. Jaja ! Robijnen ! Veertig jaar is robijn....

Voor goud moet je nog tien jaar wachten.

MA: (sceptisch) Hoe ziet dat eruit, zo'n robijn ?

VA: Geen idee ! Maar, het is een kostelijk grapje !

MA: Ja, mooie dingen kosten geld.

VA: (beetje spottend) Juist.... Je moet 'n vrouw hebben om dat te ervaren.

MA: Kamiel !

VA: (bekijkt haar glimlachend) Kom eens wat dichterbij. Laat me je eens bekijken.

MA: Doe nu niet flauw, Kamiel.

VA: Je ziet er stralend uit.

MA: Niet flikflooi..... (schuchter) Ik ben nog niet helemaal opgemaakt.

VA: (beetje spottend) Ik weet niet veel af van schilderkunst, maar ?.... Jij komt mooi uit de verf.

MA: Lach niet.... Ik ben al een oud schilderij. Ik moet meer en meer retoucheren.

VA: Retro-stijl is in de mode (bekijkt gezicht van nabij) Verdraaid knap !

MA: wat ?

VA: Het origineel ! Mag ik er mijn handtekening op plaatsen ?
(buigt zich voorover en zoent haar)

MA: Toe.... de mensen zouden ons hier moeten bezichtigen.... na

veertig jaar !

VA: Op zoenen staat geen jaartal, hoor !

MA: Je hebt je das nog niet aan....

VA: (zucht gelaten) Ik moet toch mijn das niet omhebben om je 'n zoen te geven ?

MA: Vandaag wel.... Er komen mensen vandaag !

VA: (pruillip) Ik dacht dat het vandaag onze dag was.... (probeer te knopen, maar heeft last met zijn rechterhand: moppert wat bij zichzelf)

Waarom heb je die knoop losgemaakt ?

MA: Om je das te strijken.

VA: Jemoet de knoop toch niet strijken.... die lap hier, ja !

MA: Zeur niet, vader..... kom hier, ik doe het wel. (ze helpt hem bij het knopen van de das)

VA: Dank je.... Nu weet ik waarom sommigen de vrouw "hun betere helft" noemen.... maar jij bent méér dan mijn betere helft. Zonder jou ben ik immers niets.

MA: (tikkeltje ontroerd; wil het verbergen; bekijkt va's voeten) En zonder schoenen ben jij slechts half gekleed !

VA: Misschien wel, maar met pijnlijke voeten voel ik mij slechts half op mijn gemak.

MA: Je kunt toch je kinderen niet op je sloffen ontvangen.

VA: Waarom niet ? Ze hebben me nooit anders gezien dan op sloffen. (Oma duwt hem de schoenen in de handen; Va gaat onwillig zitten en zit (verveeld naar schoenen te staren)

MA: Kamiel !?

VA: Dit moest een feestdag worden.... (wringt zijn voet in de schoen) en het wordt 'n kalvarieweg.

MA: Veertig jaar geleden droeg je ook nieuwe schoenen en toen pruttelde je niet tegen.

VA: Ja.... maar ook mijn voeten waren toen nog bijna nieuw !

MA: Jammer dat je van oud geen nieuw kan maken.

VA: (beetje gekwetst) Oud ? Ik ? Ik voel me zo lekker als 'n kip (komt naar ma en wil haar beetje knuffelen).... en 'n kip-petje als jij lust ik altijd !

MA: (geveleid, wil het niet tonen) Handen thuis.... Ik ben geen scharrelkip ! (Va trekt haar toch dicht tegen zich aan) Kamiel.... Trui kan hier elk ogenblik zijn.

VA: Trui heeft haar vader en moeder elkaar nog zien zoenen !

Maar.... ofwel heeft ze niet goed gekeken ofwel hebben wij 't niet goed voorgedaan.

MA: Och, laat Trui met rust. Ze vindt wel iemand.

VA: Ze zoekt niet. Ze is zesentwintig, verdorie. Op die ouderdom hadden wij reeds onze oudste. (wordt plots stiller en wat bitter)

MA: (stiller) Denk je dat hij komt ?

VA: Als hij het lef heeft niet te komen, dan... dan zet hij hier geen voet meer in huis !

MA: Die jongen is verbitterd.

VA: Daar heeft hij geen reden toe. Verbitterd kan je zijn als je door het ongeluk achtervolgd wordt, niet als je door eigen schuld en wangedrag in de miserie zit.

MA: Je moet roch toegeven dat hij geen geluk in zijn leven heeft gehad. Als er een steen uit de hemel valt, valt hij op z'n hoofd.

VA: Als Robbe op z'n kop valt, dan is dat omdat z'n benen kaduul slaan.

MA: Je mag niet overdrijven.....

VA: Doe ik niet ! Hij is soms zo volgeladen dat hij de kerktoren voor een tandenstoker aanziet.

MA: (probeert hem te kalmeren) Vandaag niet, Kamiel.

VA: Die jongen wordt nog de nagel van mijn doods-kist.... Wat heeft hij toch tegen mij ?

MA: Wind je niet op, Kamiel.

VA: Heb ik hem ooit één stro in de weg gelegd ?

MA: Het is jouw schuld niet, vader. Het is allemaal begonnen in het leger. Je had er hem moeten uithouden, Kamiel. Daar is hij op het verkeerde pad geraakt.

VA: Larie ! Eerst en vooral ben ik maar 'n gewone veldwachter en kan ik mijn zoon niet zonder geldige reden uit het leger houden ! En ten tweede is het niet in het leger dat hij scheef gelopen is. Dat heeft er altijd ingezet !

MA: Niet waar ! Het is de schuld van het leger.

VA: Wat zou het ! In het leger kan 'n jongen tonen wat hij in zich heeft.... (bitter) en dat heeft Robbe gedaan, getoond wat hij in zich heeft !

MA: Er zijn toch veel jongens die in 't leger.....

VA: Dat ligt niet aan het leger !.... 't Kwaad zit in hem !
Patrick is toch niet scheef gelopen in 't leger ?

MA: Patrick mag je niet met Robrecht vergelijken.... Die slaat er zich overal door.

VA: Omdat hij niet hele dagen zit te kniezen om wat gebeurd is (gaat droevig zitten) Als er één jongen zou mogen verbit- terd zijn.... (weet z'n ontroering verbijten) en mij de schuld geven van zijn miserie, dan is het wel Patrick.

MA: (opbeurend) Toe, vader. Geen dwaze praat.

VA: Indien IK aan Patrick niet gevraagd had mijn auto na te zien, dan zou dat.... dan zou dat nooit gebeurd zijn met Francky.

MA: Jemoet je dat uit het hoofd zetten.

VA: Ik kan niet.... (mijmerend) Mijn eigen petekind.

MA: Kom, vader, je mag daar vandaag niet aan denken.

VA: (herpakt zich; wil zich 'n houding geven; tast zenuwachtig in z'n zakken)
Je hebt gelijk..... Vandaag mag er niets gebeuren.

MA: Wat zoek je ?

VA: Mijn sigaretten !

MA: Maar je rookt toch niet meer ?

VA: Dat is waar ook... (tot bij kast, en haalt er snoepje uit; poogt zenuwachtig papiertje er af te krijgen, maar heeft last met hand)

MA: Je mag zoveel niet snoepen.

VA: (lichtjes geïrriteerd) Ik mag niet roken. Ik mag niet snoe- pen. (krijgt papiertje er niet af) Ik mag niet drinken... Ik mag naar geen andere vrouwen kijken (opnieuw wat speel- ser; kijkt Ma aan, en steekt snoepje vooruit) Trek jij eens z'n hemdeke af !

MA: (neemt snoepje) Ik zal jouw hemdeke eens uittrekken.

VA: (glimlachend) Veertig jaar geleden had ik daar geen hulp voor nodig.

MA: Je bent altijd 'n snoeper geweest. Hier ! (reikt hem snoep- je aan) Al dat snoepen is niet goed voor je rheuma.

VA: (bekijkt snoepje likkebaardend) Ik heb je vast, zei de vos tegen de hinnen, en hij speelde haar naar binnen ! (steekt snoep in mond)

MA: (hoofdschuddend) Er is geen zeggen aan. Je bent net nog 'n kind.

VA: (wrijft zich behaaglijk over buik)

Wat goed is voor 't kindje, is goed voor 't mintje !

MA: (wil ontbijttafeltje ruimen) We zullen moeten opschieten, of we komen nog te laat.

VA: We moeten toch nergens vandaag ?

MA: Steek eens een handje toe. Het is al over negen. Trui kan elk ogenblik hier zijn.

VA: En wààrom komt Trui zo vroeg ?

MA: Om 'n beetje te helpen.

VA: Dat dacht ik ook.... (wil gaan zitten, maar houdt halfweg op)

Oei, mijn rug doet weer pijn.

MA: Wat wil je ? Je bent ook al van de oude garde.

VA: Klopt. Ik had gisteren het gras niet mogen maaien.

MA: Je kan toch geen barbecue-feest in de tuin houden als het gras twintig centimeter hoog staat.

VA: (zucht) Als die grasmaaier versleten is, koop ik er toch een met een motor.

MA: Zo'n rookbom komt er hier niet over de vloer.

VA: Ik ben niet van plan om dat ding hier in de living te gebruiken, hoor !

MA: Je hebt daar deugd van om achter die grasmaaier te lopen. Op die manier blijf je in beweging.

VA: Er zijn andere manieren om fit te blijven. Aerobic bijvoorbeeld ! (imiteert stuntelig enkele ritmische bewegingen)

MA: Bedoel je dat wat ze op de TV tonen de zondagmorgen ?

VA: (spottend) Neen, dat is de Mis.

MA: (gestoord) Na de Mis, op Antenne 2 !

VA: Ja ! Daar zou ik nog eens willen aan meedoen.

MA: Jij ? Heb jij al eens goed gekeken wie er daar allemaal aan meedoet ?

VA: En of !

MA: Allemaal jonge meisjes met zo van die spannende kleren aan. Nog 'n geluk dat die kleren zo fel gekleurd zijn, anders zou je denken dat ze niks aanhadden.

VA: Ja, 't zijn toch mooie.... mooie kleren.

MA: (spottend) Loop jij maar achter je grasmaaier. Daar kan je zelf het tempo aangeven. En daarbij, dat is allemaal com-

merce, die.... bics daar, en nog gevaarlijk ook.

Er zijn al veel van die.... jokers doodgevallen !

VA: Joggers !

MA: Om het even..... Ze zijn zot om op die ouderdom nog te beginnen lopen als jonge paarden;... Het is allemaal de schuld van de TV.... Het is toch waar ? Ze kopen zo'n soort mini-tractor om hun grasperk af te maaien en ze gaan dan... Jokken om in beweging te blijven ! (moederlijk) Blijf jij maar achter die machine lopen, jongen.

VA: (onderdanig) Ja, moeder.

MA: Al die zotte kuren, dat is niets meer voor jou.

VA: Neen, moeder. Dat is goed voor de jonge garde ! (Ma bekijkt hem onderzoekend; weet niet of hij spot of niet) Het wordt tijd dat ik ophoud met mijn losbandig leven.... Wat is er vanavond op de TV ? (neemt krant, bekijkt TV-programma's; mompelt) Dat ziet er interessant uit op TF 1: "Droit de réponse. L'Esprit de Contradiction". Praatshow !

MA: Net iets voor jou. Jij moet je eens laten inschrijven voor zo iets.

VA: Als jij de interviewer speelt !

MA: Wie ?

VA: De interviewer ! Degene die de vragen stelt. Dat is niet moeilijk: gewoon doen wat je altijd doet !

MA: Blijf jij maar jouw gewone programma's bekijken: voetbal en.. Sesamstraat !

VA: Ik had het gevreesd. (slaat krant dicht.) Einde van mijn TV-carrière ! (gemaakt ernstig) Zou er iemand 'n zetel als geschenk gekocht hebben ?

MA: Een zetel ? Om wat te doen ?

VA: Om er in te zitten, natuurlijk ! Met 'n leesboek. Ik denk dat ik een beetje ga lezen 's avonds.

MA: Jij lezen ?... Je bent te oud om daar nu nog mee te beginnen.

VA: Te oud ? Dit is juist het geschikte moment. Kijk maar naar David ! Die begon ook maar met z'n psalmen te dichten als hij te oud werd voor..... iets anders.

MA: Niemand beweert dat jij te oud bent om....

VA: (snel) om het gras af te maaien !

MA: (bezorgt) Als het echt niet meer gaat, Kamiel, kunnen we het aan een van de kinderen vragen.

VA: Aan wie ? (ernstiger) Grasmaaien is geen vrouwenwerk, en Patrick zou wel willen, maar niet mogen van zijn vrouw.

MA: En Robrecht ? (Va haalt schouders op) Waarom niet ?

VA: Als Robbe hier het gras komt maaien, dan eet ik mijn kepi op.

MA: (kwaad) Ik hoop dat je er een indigestie aan overhoudt !
(wil weggaan)

VA: (houdt haar tegen; zachter) Zo bedoelde ik het niet....
Maar, denk je echt dat Robbe hier komt om....

MA: (zacht, smekend) Vraàg het hem,..... asjeblief.

VA: Als hij komt !

MA: Natuurlijk komt hij ! Hij heeft het beloofd.

VA: (laat ma los) Wanneer ? Is hij hier geweest ? (Ma knikt, Pa ontgoocheld) Hier ? In huis ? (Ma knikt) Als IK op dienst-ronde was ? (gaat zitten, beetje bitter) Waarom heb je niets gezegd ?

MA: Ik wou je geen pijn doen....

VA: (bitter) Is hij z'n deel van de taart komen bestellen ?

MA: (hoofdschuddend) Hij houdt van je.....

VA: Vooral van mijn job ! Maar daar zal hij nog een paar jaar moeten op wachten ! Ik ga niet op vervroegd pensioen ! Mijn mensen hebben mij nodig.

MA: Je kinderen ook, Kamiel.

VA: Ik kan niemand helpen die mij zijn rug toedraait.
(stiller) Denkt hij echt dat hij kans heeft mij als veldwachter op te volgen ?

MA: Als jij 'n woordje ten beste spreekt.....

VA: (hoofdschuddend) Hij deugt niet voor de stiel.... Hij deugt nergens voor.
(Ma legt troostend hand op z'n schouder) Komt hij echt vandaag?

MA: (knikt zacht; pauze) Ben je blij ?

VA: (staat op; wil zich 'n houding geven) Ik ga de duiven voeren.

MA: Vandaag ?

VA: (verwonderd) Hoezo ?

MA: Kamiel toch ! De kinderen kunnen elk ogenblik hier zijn.

VA: Reden te meer om geen tijd te verspillen. Ik kan de dieren toch niet de hele dag honger laten lijden omdat WIJ rond de feesttafel zitten !

(verlaat scène)

MA: (kijkt hoofdschuddend rond) Feesttafel.... Als het zo verder gaat, staat die nooit klaar. (wil keuken in; plots wordt er tweemaal gebeld)

Ha.... daar is Trui. (luid) De deur is open !

T W E E D E S C E N E: Ma - Trui - Va.

(Trui binnen, met geschenk in handen; ze heeft een glunderend gezicht; omhelst Ma)

TRUI: Proficiat, ma !

MA: Dank je ! (neemt pakje in ontvangst) Dat had je niet moeten doen, Trui.

TRUI: 't Zou wat moois zijn indien ik hier met lege handen kwam op zo'n dag !.... Wil je niet weten wat erin steekt ?

MA: (opent pakje) Je bent gisteren heel de boel komen opkuisen en nu dit !

TRUI: Je bent niet elke dag veertig jaar getrouwd ! Waar is vader ?

MA: Op z'n duivenhok....(haalt kralensnoer uit doosje en staart er bewonderend naar)

TRUI: Vind je 't mooi ?

MA: (geeft Trui hartelijke zoen en kan moeilijk emotie bedwingen. Maakt zich los uit omarming en roept luid) Vader ? (geen antwoord; luider) Vader ! Trui is hier ! (lichte reactie van vader uit verte; Ma doet beetje knorrig) Is dit nu wel 'n dag om je duivenhok te reinigen ?

TRUI: Je kent vader.... Het zal 'n lange dag worden voor hem.... en voor jou ook !

MA: Och..... Zo veel heeft dat allemaal niet te betekenen.

TRUI: Dat denk je maar.... Zo gewoon is het nu ook niet. Als je wist hoeveel huwelijken na enkele jaren stranden !

MA: (achteloos) Nog altijd niemand die je....?

TRUI: (snel) Ik heb te veel tijd nodig om te proberen de brokstukken van andermans huwelijk aan elkaar te lijmen.

MA: Je kan toch je hele leven niet alleen blijven ?

TRUI: (moederlijk) Maak jij je daar maar geen zorgen over.

MA: Makkelijk gezegd.

TRUI: Hoe voel je je na 40 jaar huwelijk ?

MA: (zucht, gaat zitten) Ouder !

TRUI: (opbeurend) Oude liedjes zijn de beste.

MA: Oude luitjes niet ! (kijkt in richting van duivenhok, spottend) En hardhorigheid is maar één van de vele ongemakken. (luid) Kamiel ! (slaat ogen ten hemel) Duivenmelkers !

TRUI: (tot bij ma; gemaakt ernstig) Weet je dat je daarvoor kan scheiden ? (imiteert ernstig stem van vrederechter) Overwegende dat Kamiel op de veertigste verjaardag van z'n huwelijk het gezelschap verkoos van zijn blauwgeschelpt duivinneke boven dat van z'n eigen vrouwtje, verklaren wij dat voormelde veroordeeld wordt om de komende tien jaren het gouden jubileum van hun huwelijk terdege voor te bereiden. Waarvan akte !

MA: (dromerig) Dat is lang: nog tien jaar.....

TRUI: En veertig ?

MA: Dat is rap weg....

TRUI: Zelfs met 'n duivenmelker ?

MA: Vooral met 'n duivenmelker ! (spottend) De uren die hij op zijn duivenhok doorbrengt vliegen voorbij !

TRUI: (zacht) Dat meen je niet.

MA: (in richting duivenhok) Het zijn in elk geval de eenzaamste. (zucht) Maar daar moet je als getrouwde vrouw leren mee leven.

TRUI: Je hoeft niet getrouwd te zijn om je eenzaam te voelen.

MA: Als je je eenzaam voelt, ben je hier altijd welkom.

TRUI: Met twee vrouwen in huis, komt vader niet meer van zijn duivenhok ! (zachter) We hebben het er vroeger al zo vaak over gehad, moeder.

MA: Vader heeft het nog altijd niet goed verteerd dat je alleen woont. (mijmerend) Hij sukkelde 'n beetje de laatste tijd. (zucht) Waar blijft hij toch ?

TRUI: Veertig jaar getrouwd en je zit nog op hem te wachten als 'n verliefde puber !

MA: (beetje gemaakt, nors) Natuurlijk !

TRUI: (speels) Ma ? Je vertelde me eens dat je vroeger vlinderkes in je buik voelde toen va je aanraakte.

MA: (gegeneerd) Och, ik was jong.

TRUI: En nu ? Voel je ze nog, de vlinderkes ?

MA: (kijkt naar duivenhok) Nu voel ik eerder buikkrampen..... Straks begint hij nog zelf te roekoeën op z'n duiventil.

TRUI: (Legt hand op Ma's buik) Jammer.....

MA: De tijd van het vlinderen is voorbij. Als je zo oud bent, dan zoek je naar de nestwarmte. Neen, vlinderkens in mijn buik voel ik niet meer, maar z'n warme adem in mijn rug,

's nachts, voelt heerlijk aan.... Je pa is een lekker warm dier..... behalve z'n voeten.....brr !

(ernstig) Heb jij 't niet koud, alleen in dat grote bed ?

TRUI: Koud ? Er is toch centrale verwarming ?

MA: Op de slaapkamer ?

TRUI: En als ik het echt koud heb, dan gebruik ik 'n elektrisch verwarmd deken.

MA: (kwaad) Het is de schuld van al die lektrisch verwarmde dekens dat zoveel huwelijken kapot gaan. De mensen hebben elkaar niet meer nodig om het lekker warm te hebben.

TRUI: (langs neus weg) Weet je wat je voor vaders verjaardag zou moeten kopen ? Zo'n klein elektrisch kussen; dat stop je achteraan in bed waar vaders koude voeten zitten, enkele minuten voor jullie gaan slapen.

MA: Denk je ? (ziet Trui gnuiven) Oh, jij dwaze griet !

TRUI: Trui ! Dwaze Trui !

MA: Je vader heeft misschien koude voeten, maar hij heeft geen elektrisch kussen nodig om mij te verwarmen.

TRUI: (speels, met vinger op moeders hart) Ik geloof dat er hier toch nog een vlinderke zit.

MA: Zorg jij maar dat in jouw hart 'n krekeltje zingt. Misschien trek je op die manier iemands aandacht.

TRUI: Dat kan niet !..... Bij de krekels is het het mannetje dat zingt !

MA: Dan moet je leren luisteren.

TRUI: Ik word zenuwachtig als ik 's' nachts krekels hoor.... Ze beletten me te slapen ! (geeuwt achter hand)

MA: (bezorgd) Vermoeid ?

TRUI: Sorry.... Niet veel geslapen vannacht.

MA: Last van koude voeten ?

TRUI: Een geval van kindermishandeling.... Ik trek het me te veel aan. Ik neem vanavond wel 'n pilletje.

MA: (verbaasd) Een pilletje ?

TRUI: Ja, een slaappil.

MA: Je bent nog veel te jong om nu reeds slaappillen te nemen. (Vader is ondertussen naar beneden gekomen. Stond laatste zinnen te beluisteren)

TRUI: Als ik zo.... zorgen om het hoofd heb, dan slik ik wel iets.